

Miljø- og Fødevarerudvalget 2020-21
L 77 endeligt svar på spørgsmål 12
Offentligt

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

Dato: 16-11-2020
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPMIAA
Sagsnr.: 2016251
Dok. nr.: 1468774

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har den 14. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 12 til L 77 (Forslag til lov om aflivning af og midlertidig forbud mod hold af mink) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Ellen Trane Nørby (V), Jane Heitmann (V), Martin Geertsen (V), Sophie Løhde (V) og Karsten Lauritzen (V).

Spørgsmål nr. 12:

”Ministeren bedes med bidrag fra SSI redegøre for, om det ville have været muligt at forhindre mutationen, hvis der hurtigt og resolut var sket aflivning af de syge minkbesætninger helt fra begyndelsen, da smitten kom frem i sommeren 2020.”

Svar:

Til brug for besvarelse af spørgsmålet er der indhentet nedenstående bidrag fra Statens Serum Institut, som jeg henholder mig til.

”Mink er generelt meget modtagelige for smitte med SARS-CoV-2. Det er SSI’s vurdering, at en aflivning af smittede minkbesætninger umiddelbart efter påvisning af smitte, ikke kan forhindre smitte af mink og dermed minkrelaterede mutationer i at opstå. Det er erfaringen, at de eksisterende overvågningssystemer først opdager smitten, når SARS-CoV-2 findes og formentlig er udbredt i besætningerne. Dermed kan der allerede være opstået mutationer, der også kan have spredt sig til mennesker på farmene og derfra videre til samfundet og andre farme. Dette har også været erfaringen i Holland.

Det er dog SSI’s vurdering, at omfanget af mutationer i virusvarianterne i teorien kunne have været mindsket ved en tidligere aflivning efter påvisning af smitte, idet dette ville have afkortet smitteperioden i farmene. En sådan strategi skulle have været suppleret med aflivning af mink på farme inden for en given zone, hvis smittespredningen imellem farme skulle have været bremset op. En afkortet smitteperiode på smittede farme og mindre smittespredning imellem farme ville muligvis kunne have mindsket omfanget af nye mutationer, såfremt det samlede resultat af denne strategi havde betydet, at færre dyr var blevet smittet. Dette er dog umuligt at udtale sig om med sikkerhed, fordi der er et stort reservoir af mink i Danmark, og de er meget modtagelige for smitte og senere forsøg på at gennemføre en sådan strategi i Danmark omkring oktober ikke har kunnet stoppe smitteudbredelsen.”

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Michelle Aagaard